

S.O.S.

papa!

UPDATE VOOR

parlementariërs

– NIEUWS EN OPINIES OVER JEUGDZORG EN OMGANGS- EN FAMILIERECHT IN NEDERLAND –

INHOUD

◆ **Verplichte bemiddeling: stevig wettelijk kader noodzaak**

◆ **Actuele situatie rond het FORA dossier**

◆ **Een parlementaire enquête naar misstanden in het familie- en omgangsrecht en jeugdzorg**

◆ **Alleen het parlement kan Toran, Jessica, Natascha, Caressa en Isabelle nog helpen**

WEBSITE

www.sos-papa.com

REACTIES

bestuur@sos-papa.com

INFORMATIE

info@sos-papa.com

SOS Papa steunt het recht van ieder kind op een onbelemmerde relatie met beide biologische ouders, ongeacht de burgerlijke staat, sexe of aard van de onderlinge relatie van de biologische ouders. Kind en ouders hebben daarbij recht op een gelijke juridische en sociale positie van beide ouders jegens het kind.

De 'Update voor Parlementariërs' vormt het nieuwsorgaan van SOS-Papa voor politici, bewindlieden, medewerkers van departementen, rechters en advocaten. Abonnementen: Euro 75,- per jaar. De Update verschijnt tien keer per jaar. Abonnementen gaan in na overmaking van voornoemd bedrag op giro 0930507, Stichting SOS-Papa te Amsterdam.

Verplichte bemiddeling: stevig wettelijk kader noodzaak

Zodra een ouder met de andere ouder een conflict aan gaat over de gezamenlijke zorg voor hun kind(eren), is die andere ouder thans gedwongen zich te wenden tot de kinderrechter. Gezien de ongewenste juridisering die dan plaats vindt en mede gezien de overbelasting van de kinderrechters en de nog te voorzien toename van hun werkdruk, bepleit SOS Papa reeds enkele jaren in alle gevallen verplichte bemiddeling alvorens de gang naar de kinderrechter kan worden gemaakt. Deze bemiddeling dient evenwel strikt de wet als uitgangspunt voor de bemiddeling te nemen. Er kan dus nimmer worden 'onderhandeld' over bij wet en verdrag toegekende rechten aan kind en ouders, zoals het recht op family life. Zodra de bemiddelaar deze rechten ook maar enigszins arbitrair stelt (zoals de raad voor de kindbescherming zich dat onrechtmatig meent te kunnen veroorloven) is bemiddeling zinloos en schadelijk.

Bij de verplichte bemiddeling dienen voorts de volgende uitgangspunten te worden gehanteerd:

1. Een professionele bemiddeling, gewaarborgd door een erkenning door het ministerie van VWS en dat van Justitie, mede inhoudend de eis tot erkende diploma's en een klachtrecht.
2. Richtlijnen bij de bemiddeling, bestaande uit uitgangspunten, waaronder de strikte gelijkwaardigheid der ouders, ook in het proces van bemiddeling, alsmede het principe van gelijke zorg.
3. Een termijn van bemiddeling van maximaal twee maanden. De bemiddeling wordt als zodanig aangemeld bij de griffie van de rechtbank.
4. Een deugdelijke rapportage van de

bemiddeling t.b.v. de kinderrechter indien de verplichte bemiddeling niet is geslaagd.

5. Een deugdelijke vastlegging met rechtskracht van de bemiddeling indien deze wel is geslaagd.

6. De kinderrechter neemt kennis van de rapportage van de niet-geslaagde bemiddeling en belegt een zitting uiterlijk vier weken na ontvangst van de rapportage.

7. De kinderrechter is gehouden aan het recht van het kind op een onbelemmerde relatie met zijn beide biologische ouders en aan de onderlinge gelijkwaardigheid der ouders (hier ontbreekt een geëigend wettelijk kader nog volledig).

8. Een onderzoek door de raad voor de kindbescherming mag wettelijk nimmer langer duren dan vier weken indien het jongste kind jonger is dan twaalf jaar. Is het jongste kind ouder dan 12 jaar, dan mag het onderzoek maximaal twee maanden duren. Daarna dient een definitieve beschikking dan wel vonnis door de kinderrechter te worden uitgesproken.

9. Tegen iedere (tussen)beschikking of ieder vonnis van de kinderrechter is de instelling van hoger beroep mogelijk. Een hoger beroep dient maximaal twee maanden na een verzoek daartoe en dient te worden aangevraagd maximaal twee weken na ontvangst van een vonnis of beschikking.

n.b.

De 'snelheid' van de procedures is strikt noodzakelijk in verband met de belangen van het kind. Deze visie wordt in alle sectoren van Justitie gedeeld, doch geenszins geïmplementeerd. Vastlegging in de wet is derhalve vereist.

Meer weten over dit onderwerp? Ga dan naar www.sos-papa.com/parlement/020101

Actuele situatie rond het FORA Dossier

Eén dezer dagen zullen alle nieuwe leden van de vaste Kamercommissies van Justitie en Volksgezondheid het FORA dossier ontvangen dat op 17 maart reeds werd overhandigd aan de toenmalige commissieleden. Beide commissies bespreken het dossier op 12 november a.s.

Het dossier bevat een gedetailleerd gedocumenteerde beschrijving van de frauduleuze werkwijze van FORA en de opvattingen van diens directeur, de zelfbenoemde professor Ruud Bullens. FORA heeft een monopoliepositie als het gaat om "extern deskundigenonderzoek" voor de raad voor de kindbescherming, jeugdzorg en de familie-kamers van de rechterlijke macht. De publicatie van het dossier leidde onder meer tot de NOVA uitzending "Rapport op bestelling" op 22 februari 2002. In deze uitzending kwamen enkele praktijkgevallen aan de orde. Grote afwezige was dhr. Bullens zelf, die nimmer op de inhoud van het dossier heeft willen reageren.

Uiteraard stond de dossiervorming na de publicatie niet stil. Een greep uit de ontwikkelingen sinds 17 maart:

- Het College van Bestuur van de Vrije Universiteit weigert inzage te verstrekken in de diploma's van dhr. Bullens.
- Het ministerie van Justitie meldt dat niet bekend is hoeveel onderzoeken Bullens voor Justitie heeft gedaan, laat staan voor Jeugdzorg of in directe opdracht van de kinderrechter.
- De hoofdinspecteurs voor de geestelijke volksgezondheid en jeugdhulpverlening melden dat zij FORA nimmer hebben gecontroleerd, aangezien het een particuliere Stichting betreft.

• De Nationale Ombudsman bericht dat hij geen onderzoek mag instellen zolang het dossier onderwerp is van parlementair debat en beraad.

• De hoofdofficier van justitie in A'dam meldt dat onze strafrechtelijke aangifte tegen FORA, diens directeur en andere direct betrokkenen is ontvangen, maar laat nu reeds langer dan een jaar na om enig strafrechtelijk onderzoek concreet aan te vangen.

• Het College van Toezicht van het NIP veroordeelt mevrouw Rijpstra, mede-oprichtster van FORA (v/h ABJ).

• De externe klachtencommissie van de raad voor de kindbescherming veroordeelt de directeur van de raad, Ruud Nijhof, en stelt dat hij volledig verantwoordelijk is voor de keuze en kwaliteit van contractpartners, alsmede voor de inhoudelijke kwaliteit van de aangeleverde rapportages en adviezen van FORA. Desondanks gaat de raad gewoon op de oude voet met FORA verder, ook al rijst daartegen verzet van een aantal vestigingsdirecteuren van de raad.

• Uit een nieuwe uitspraak van het Medisch Tuchtcollege blijkt dat ook de Van Mesdagkliniek zich bedient van dezelfde methoden die Bullens hanteert: psychiatrische rapporten worden er geschreven door leken.

• Ouders die na de publicatie van het FORA dossier door de rechter (desondanks) naar FORA worden gestuurd en die van dhr. Bullens vervolgens verlangen dat hij voldoet aan een paar elementaire eisen van zorgvuldigheid, worden door Bullens in een schrijven aan de rechter belasterd als "ouders die op voorhand door hun houding het onderzoek onmogelijk maken".

Meer weten over dit onderwerp? Ga dan naar www.sos-papa.com/parlement/020102

De desastreuze gevolgen van de 'FORA methode'

Peter Antonissen zorgt samen met zijn tweede vrouw Anja jaren voor zijn dochtertjes Caressa en Isabelle en haar zontjes Julian en Dominic.

Tijdens de omgangsregeling met hun moeder worden Caressa en Isabelle ernstig verwaarloosd. Ze komen vervuild terug en zelf willen ze op het laatst niet meer naar moeder toe. Antonissen vraagt diverse instanties om hulp in deze situatie bij moeder, maar niemand doet wat.

Dan verzoekt de moeder van Caressa en Isabelle de kinderrechter om het verblijf van de meisjes bij haar te stellen. De raad voor de kindbescherming is daar tegen. Er volgt een onderzoek door FORA. Hoewel op vader niets valt aan te merken en de kinderen het bij hem uitstekend hebben, adviseert FORA na een nep-psychiatrisch onderzoek de rechter "dat vader een ernstige persoonlijkheidsstoornis heeft" zodat de kinderen naar moeder moeten. De rechter legt het raadsadvies terzijde en volgt prompt het FORA advies. Wel worden de kinderen door de rechter bij moeder voorzien van een OTS (een volstrekt onbegrijpelijke combinatie van rechterlijke besluiten).

De kinderen maken vervolgens nader mee hoe moeder het met diverse mannen tegelijk houdt. Zij moeten zelfs copulaties bijwonen of worden dan in een kamertje opgesloten. Ook worden zij met regelmaat door moeder mishandeld. Daarover mogen zij van moeder niets aan Jeugdzorg zeggen, "want dan gaan ze naar een gesticht". De kinderen vertellen het toch, waarna Jeugdzorg moeder daarmee confronteert. Het direct gevolg is dat de kinderen nu nog erger mishandeld worden maar aan Jeugdzorg niets meer daarover durven te vertellen.

Een paar weken geleden werd Caressa op het adres van een vriend of klant van moeder zo hard door haar moeder geslagen dat zij in paniek met vader belde. Deze reed direct naar het opgegeven adres. De kinderen waren intussen naar buiten gevlucht. Vader heeft hen meegenomen. De reactie van Jeugdzorg: de kinderen moeten onmiddellijk terug naar moeder. Isabelle en Caressa weigeren dat, waarna Jeugdzorg dreigt hen op te komen halen. Vader duikt daarop met de kinderen onder, wat voor Jeugdzorg reden is de goede man te laten opnemen in het landelijk opsporingsregister van de politie.

Een parlementaire enquête naar misstanden in het familie- en omgangsrecht, jeugdzorg

Niets ten kwade over de Enquête Bouwfraude. Het is een ernstige zaak indien een overheid veel teveel betaalt voor bruggen en viaducten, busbanen, metrostations en stadhuizen.

Maar wat betaalt de overheid jaarlijks aan jeugdzorg, voogdij-instellingen, de raad voor de kindbescherming, kinderrechtshouders, riaggs en maatschappelijk werk? Welk gedeelte van het enorme bedrag dat daarmee is gemoeid, wordt door de staat onnodig en dus teveel betaald? Hoeveel ouders en kinderen worden door deze instellingen niet geholpen, maar raken door een gedegeneerde bureaucratie juist psychisch geknakt, waardoor hun gezondheid afneemt en hun deelname aan het economisch verkeer stopt, zodat een uitkering dient te worden verstrekt waar eerst loon- en inkomstenbelasting werd geïnd? Hoe groot is die economische en maatschappelijke schade? Welke uitgangspunten hanteren de hulpinstellingen eigenlijk? Voeren ze die uitgangspunten in de praktijk ook uit? En hoe kan deze bureaucratie alsnog effectief door de politiek en de vrije media worden gecontroleerd?

Hoeveel onderzoeken doen de instellingen per jaar? Waarom doen ze die onderzoeken? Is er een correlatie tussen de feiten, de noodzaak tot onderzoek en de uitkomsten daarvan, gemeten aan de toe- of afname van het welzijn van de betrokken kinderen? Welke maatstaven worden gehanteerd bij uithuisplaatsingen van minderjarigen? Welk bedrag gaat daar om? Waar gaat dat geld eigenlijk heen? Worden veel kinderen volstrekt nodeloos uit huis geplaatst uitsluitend om voogdij-instellingen in stand te houden? In hoeveel gevallen wordt een OTS uitgesproken louter omdat men één van de ouders - die van het manlijk geslacht - domweg overslaat alsof die ouder in het geheel niet bestaat? Hoe

vaak ziet een toezienend voogd een kind? Hoe vaak komt het voor dat een behandelplan in zijn geheel niet wordt uitgevoerd? Hoe vaak komt het voor dat een OTS automatisch na een jaar wordt verlengd, zonder dat wie dan ook naar het kind heeft omgekeken? Waarom gaan toch zo weinig OTS kinderen weer terug naar hun ouders, terwijl het nadrukkelijk de bedoeling van de wetgever was dat de OTS daarop zou zijn gericht? Welke bedrag gaat er in de "omgangsindustrie" om? Hoe is die omzet verdeeld over de acterende partijen en wat legt de overheid er op toe? Waarom is de rechtshandhaving in het familie- en omgangsrecht vrijwel tot nul gereduceerd? Waarom stelt de minister van binnenlandse zaken dat dit een probleem is van zijn collega van justitie, terwijl de minister van justitie stelt dat het een kwestie is voor zijn collega van binnenlandse zaken? Is familierecht eigenlijk wel civielrecht? In hoeveel gevallen wordt een rechtens opgelegde omgangsregeling niet nageleefd? Wat zijn daarvan de werkelijke oorzaken? Hoeveel kost die obstructie de staat eigenlijk aan extra procedures, gedeerde inkomstenbelasting en overbodige bijzondere bijstand? Waarom heet de raad voor de kindbescherming in de volksmond de raad voor de moederbescherming? In welke mate pleegt de overheid onverhulde sexe-discriminatie tussen ouders, en wat zijn daarvan de gevolgen voor vaders en kinderen? Waarom meent de politie dat niet-naleving door een man van een beschikking van de kinderrechter gevolgd moet worden door arrestatie van die man, terwijl *dezelfde* niet-naleving door een vrouw een "civiele kwestie" wordt genoemd en de politie volstrekt passief blijft?

Waarom is er wel een door justitie gesubsidieerd proefprocessenfonds voor vrouwen maar niet voor mannen en kinderen? Wat zijn de banden tussen ho-

gere beleidsambtenaren en feministische pressiegroepen? Welke rol spelen het Clara Wichman instituut, de Vrije Universiteit en enkele vrouwelijke topambtenaren op justitie in dat kader?

Hoeveel manlijke en hoeveel vrouwelijke kinderrechtshouders zijn er? Welke categorieën verzoekschriften worden bij hen ingediend door vaders en welke door moeders? Is het feit dat driekwart van de echtscheidingen wordt aangevraagd door een vrouw gecorreleerd aan het feit dat nagenoeg de helft van de mannen na die echtscheiding hun kinderen niet meer mogen zien, maar wel hun onderhoud moeten blijven bekostigen?

Waarom wordt onder huiselijk geweld niet verstaan huiselijk geweld tegen kinderen? In hoeveel procent van de gevallen vindt dit geweld tegen kinderen plaats door moeder? Door stiefvader? En door de eigen biologische vader? En waarom worden de empirische cijfers door het ministerie verzwegen, laat staan in beleid en campagnes vertaald?

Welke discrepanties bestaan er tussen de Nederlandse wetgeving en de uitspraken van het Europees Hof? Waarom zijn die verschillen nog niet weggewerkt? Wie is op het ministerie verantwoordelijk voor de voorbereiding van wetgeving terzake? Waarom gebeurt daar vrijwel niets? Hoe kunnen kinderen aan hun recht komen, zodra niemand zich om hun recht bekommert? Is er een verband tussen de toenemende agressie, criminaliteit en psychische kwalen bij kinderen en het door de hulpinstanties van de staat gestimuleerde eenoudergezin? Welke maatregelen zijn nodig om deze ontwikkeling alsnog tegen te gaan?

'Jan Peter' bepleit een maatschappelijke discussie over normen en waarden. SOS Papa bepleit een parlementaire enquête naar de wijze waarop de overheid zelf de normen op het onderhavige terrein verloedert en de concrete schade die dat veroorzaakt.

● **Help deze kinderen !**

Jeugdzorg: nul zorg

Hier stond een artikel dat op verzoek van de vader op 1 mei 2006 uit ons digitale archief is verwijderd.

Het schrikbewind van de William Schrikker Stichting



Natascha (links) en Jessica (rechts)

De Jong

4 jaar en 8 jaar

Aanvang april 2002 letterlijk gedeponeerd uit Swifterbant door de William Schrikkerstichting. Hebben elkaar en hun ouders sindsdien slechts enkele uren gezien. Zitten in ondeugdelijke pleeggezinnen terwijl het thuis heel goed ging. Jessica zegt nu dat ze dood wil. Beide kinderen zijn heftig geïndoctrineerd door de pleegouders en de Schrikkerstichting

Jessica en Natascha zij erg aan elkaar en aan hun ouders gehecht. Met beide kinderen gaat het goed, wat iedereen die dagelijks met het gezin te maken heeft, kan en wil beamen.

Toch verzoekt de William Schrikkerstichting de rechtbank eind maart als donderslag bij heldere hemel om een onmiddellijke uithuisplaatsing. Rechter Pot uit Lelystad wijst het verzoek (bij automatisme) toe. De ouders hebben in de zeer korte tijd geen deugdelijke juridische bijstand kunnen regelen.

De ouders willen hun kinderen niet afstaan. De Schrikkerstichting intimideert de ouders eerst met hulp van de politie. Ook belt men met de ouders en doet daarbij net alsof men de kinderrechter zelf is. Als dat allemaal niet helpt, wordt vader "voor een open gesprek" naar Dronten gelokt en worden tezelfdertijd beide kinderen in Swifterbant door twee agenten van huis gehaald en meegenomen. Befehl ist Befehl, tenslotte.

De kinderen worden ieder naar een afzonderlijk onbekend "pleeggezin" afgevoerd. Na enig spuurwerk blijkt dat van Natascha te bestaan uit een man in een rolstoel wiens partner op de intensive care van een ziekenhuis in ploegendienst werkt. Wanneer Natascha uit de schommel valt moet er een buurman bij komen om haar op te rapen. Het pleeggezin van Jessica neemt haar mee op vakantie maar let niet op, zodat het kind

bijna verdrinkt en mond-op-mond moet worden beademd. Haar wordt dan domweg verboden dit aan haar eigen ouders te vertellen. Zij mag ook niet bellen met papa en mama. Zelfs wordt haar ingepeperd dat zij twee heel slechte ouders heeft. Dit leidt ertoe dat Jessica wanhopig wordt, denkt dat zij zelf er de schuld van is dat zij haar zusje en ouders helemaal niet meer mag zien, en dood wil.

De Schrikkerstichting heeft beide meisjes uit huis geplaatst "omdat de ouders onvoldoende affectie zouden kunnen bieden" en "de meisjes dus emotioneel onevenwichtig worden opgevoed".

Er is geen enkele concrete aanwijzing voor deze zeer grove diskwalificatie van de ouders, behalve een psychologisch flutrapportje dat de Schrikkerstichting zelf heeft laten vervaardigen. Met de kinderen ging het namelijk thuis heel goed terwijl het nu beroerd slecht met hen gaat. De zusjes zijn van de ene op de andere dag totaal uit elkaars leven gerukt en uit het normale gezinsleven met hun ouders. Zij zijn hier *zeer ernstig* door beschadigd, om over hun ouders maar te zwijgen.

Medewerkers en directie van de Schrikkerstichting stellen de tijd die de kinderen hun ouders mogen zien afhankelijk van de mate waarin de ouders zich neerleggen bij de uithuisplaatsing en zich nederig opstellen. Die tijd is tot op heden één uur per maand.

S.O.S.

papa!

UPDATE VOOR

parlementariërs

– NIEUWS EN OPINIES OVER JEUGDZORG EN ONGANGS- EN FAMILIERECHT IN NEDERLAND –

AAN:

INHOUD

- ◆ CDA visie sleutel naar herijking familierecht
- ◆ FORA dossier nog niet behandeld

WEBSITE

www.sos-papa.com

REACTIES

bestuur@sos-papa.com

INFORMATIE

info@sos-papa.com

SOS Papa steunt het recht van ieder kind op een onbelemmerde relatie met beide biologische ouders, ongeacht de burgerlijke staat, sexe of aard van de onderlinge relatie van de biologische ouders. Kind en ouders hebben daarbij recht op een gelijke juridische en sociale positie van beide ouders jegens het kind.

De 'Update voor Parlementariërs' vormt het nieuwsorgaan van SOS-Papa voor politici, bewindslieden, medewerkers van departementen, rechters en advocaten. Abonnementen: Euro 75,- per jaar. De Update verschijnt minstens 10 maal per jaar. Abonnementen gaan in na overmaking van voornoemd bedrag op giro 930507, Stichting SOS-Papa te Amsterdam.

CDA-visie sleutel naar herijking familierecht

Op 14 november vond het algemeen overleg plaats in de commissies Justitie en Volksgezondheid over scheidingsbemiddeling en rechtshandhaving bij omgangsregelingen. Sinds het laatstgehouden overleg over deze onderwerpen op 16 juni 2000 geven alle fracties blijk van een sterk toegenomen betrokkenheid bij de problematiek en een verscherpt inzicht in het feit dat wet en recht de problemen niet doen modereren maar escaleren.

Daar staat momenteel helaas een minister van Justitie tegenover, die de indruk wekt zijn geblindeerde studeerkamer sinds het begin van de jaren tachtig van de vorige eeuw niet te heben verlaten, om vervolgens pardoes in de werkelijkheid van 2002 te zijn losgelaten.

Het valt dhr. Donner niet kwalijk te nemen dat hij als nieuw minister niet over ieder onderwerp een doorwrochte visie heeft die aansluiting vindt met de maatschappelijke werkelijkheid en juridische praktijk.

Wie wel wat kwalijk valt te nemen zijn de beleidsambtenaren van de minister, die hun eigen bewindsman niet van een deugdelijke briefing hebben voorzien voordat hij het debat met de Kamer aanging. Het was opvallend hoe de minister tijdens een schorsing van het debat langdurig in het oor werd gefluisterd door Ruud Nijhof, de directeur van de raad voor de kindbescherming, waarna de beraadslagingen – zoals gebruikelijk na vrijwel ieder raadsadvies dat in ons land wordt uitgebracht – volstrekt derailleerden. Het algemeen overleg tussen Kamer en minister zal dan ook op korte termijn worden voortgezet.

Family life niet in wet verankerd

Kamer, kabinet en samenleving zijn feitelijk al enkele decennia de gijzelaars van de term 'het belang van het kind'. Dit ongespecificeerde wetsbegrip heeft er toe geleid dat kinderrechters een wettelijk kader wordt geboden waarin hen alles is gepermitteerd. Of om het met andere woorden te stellen: *een wettelijk kader inzake family life ontbreekt de facto*.

Als gevolg daarvan heeft ook de rechtshandhaving het volledig laten afweten. Waarom zou je immers rechterlijke willekeur handhaven?

Vanuit de Kamer zijn talloze pogingen ondernomen om de fundamenteel gebrekkige wetgeving te repareren met allerlei praktisch bedoelde lapmiddelen. Ook nu zien wij Boris Dittrich (D'66) en Ruud Luchtenveld (VVD) met een volle EHBO doos vol pleisters, verbandmiddelen en bloedstelpers de plek des onheils betreden (zie hun moties). Het nieuwste redmiddel is daarbij een heuse trauma-helicopter die 'verplichte bemiddeling' heet.

CDA visie sleutel naar toekomst

Toch zetten sommige fracties nu fundamentele stappen. Zo heeft Marleen De Pater (CDA) in het debat de sleutel aangereikt die concrete toegang biedt tot de noodzakelijke fundamentele herijking van ons familierecht. Zij wijzigt de term 'omgangsrecht' in het begrip 'plicht tot medezorg' en sluit daarbij naadloos aan op hetzelfde voorstel dat SOS Papa in 2000 de Kamer dienaangaande heeft doen toekomen. Mevr. De Pater benadrukt bij die plicht tot medezorg eveneens de gelijkwaardige positie van beide (biologische) ouders.

Deze visie is niet terug te vinden in de huidige wetgeving, die feitelijk nog geheel uit gaat van ‘de verzorgende ouder’ met verplichtingen versus ‘de ouder met omgang’ die is beroofd van iedere verplichting en dus van zijn praktisch ouderschap. Voor die laatste ouder resteert slechts ‘omgang’ waarbij de rechter ook dat begrip nog minimaliseert door te spreken en denken in termen van ‘een bezoekregeling’. De daarbij in de praktijk geldende standaard van maximaal anderhalf etmaal omgang per veertien dagen strookt geenszins met een toereikende materiële invulling van *family life* maar leidt slechts tot de concretisering van de SIRE reclame “wie is toch die vreemde man die daar het vlees aansnijdt”, het soort man dat volgens de maatschappelijke consensus zo spoedig mogelijk dient te verdwijnen.

Doe dat dan niet middels ideële reclameblokken maar in normstellende wetgeving, zo stelt mevr. De Pater eigenlijk. Zoals ook haar partijgenoot dhr. *Balkenende* in februari 2002 tijdens de vorige verkiezingscampagne stelde: “een echte vent durft papa te zijn” (onze repliek: “een echte vent doet wat voor papa’s in het parlement”).

Bij de kinderrechter is een echte papa echter *nergens*, zolang de wet zijn kind niet garandeert dat hij een gedeelde zorgplicht houdt ook nadat de relatie tussen de ouders onderling is beëindigd. Aan de mores van de raad en de gemiddelde kinderrechter die ronduit neerkomt op ‘vaders bestaan niet’ zal dan ook geen enkel voorstel tot verplichte bemiddeling iets veranderen. Het is namelijk de wet zelf die de ernstige problemen heeft veroorzaakt.

Strafbaarstelling

Tussen Kamer en kabinet heerst al enkele jaren nog een andere spookdiscussie: die over de strafbaarstelling van niet-naleving van de zorgplichten jegens het kind (nu nog benoemd als ‘omgangsregeling tussen kind en vader’). Het zijn met name de VVD en de Dwaze Vaders die een *specifieke* bepaling terzake bepleiten in het wetboek van strafrecht, teneinde dit omgangs-onrecht tegen te gaan.

Een fundamentele oplossing voor dit vraagstuk ligt ons inziens in de *reeds bestaande* wetsartikelen omtrent kindermishandeling. Een ouder die zijn kind de relatie (sic) met diens andere ouder moedwillig verhindert of zelfs belem-

mert, maakt zich schuldig aan *mishandeling* van dat kind. Alle materiedeskundigen zijn het daar over eens. Toch wordt deze mishandelende ouder door de kinderrechter niet bestraft maar beloond. Sterker nog: hoe persistenter de mishandeling, des te meer de rechter genegen is die structureel te maken. Ook dat gebeurt ‘in het belang van het kind’ en men ziet hieruit hoezeer dit loze wetsbegrip heeft geleid tot een fnuikende degeneratie van ons rechtssysteem, waarbij de raad voor de kinderbescherming op structurele basis kindermishandeling adviseert.

Moties schrappen?

Kamer en minister hebben besloten binnen enkele weken het algemeen overleg voort te zetten, nadat de minister de vele vragen uit de Kamer schriftelijk zal hebben beantwoord.

Wij willen de fracties tijdens deze zoveelste impasse, nu wegens een slecht ingevoerde en bovendien demissionaire minister, een concrete suggestie aan de hand doen: *schrap alle moties en dien gezamenlijk één nieuwe in* waarin u de ministers van Justitie en Volksgezondheid opdraagt om aan de Kamer binnen twee maanden een van deze ministeries onafhankelijke commissie van wijzen voor te stellen die na raadpleging van materiedeskundigen binnen een jaar dient te komen tot een uitgewerkt voorstel voor een algehele herziening van het familierecht, gebaseerd op het principe van gelijkwaardig ouderschap en het ontbreken van sexe-discriminatie tussen manlijke en vrouwelijke ouders.

Een tweede, even belangrijke doelstelling van deze nieuwe wetgeving dient te zijn de versterking van de rechten en specifiek te benoemen belangen (meer- of minder!) van het kind, conform het UN verdrag voor de rechten van het kind en het Europees verdrag voor de rechten van de mens.

De commissie van wijzen zou daarbij het sedert 1 maart 2002 geheel vernieuwde familierecht in Frankrijk als referentiemodel kunnen hanteren.

Laten we in ons land gezamenlijk vaststellen dat wet en recht niet meer door een baaierd aan lapmiddelen, maar uitsluitend nog door een fundamentele herziening in de pas zullen zijn te krijgen met de gewenste maatschappelijke orde en een solide, consistente rechtsorde.

Meer weten over dit onderwerp? Ga dan naar www.sos-papa.com/parlement/020103

FORA Dossier nog niet behandeld

Tijdens het Algemeen Overleg met de bewindslieden van Justitie en Volksgezondheid op 14 november kwam het FORA dossier nog niet aan de orde, hoewel de bespreking daarvan wel was geagendeerd.

Dit dossier is in februari aan de Kamer overhandigd. Alle nieuwe commissieleden hebben het dossier aanvang november eveneens ontvangen.

Het FORA dossier bevat een aantal *dringende* aanbevelingen:

❖ Instelling van een algemeen wettelijk verbod op psychologisch en psychiatrisch onderzoek bij individuen die niet worden verdacht van een strafbaar feit, geen gerechterlijke beschikking of vonnis hebben overtreden en ook overigens de wet niet hebben overtreden of daarvan worden verdacht.

❖ Verbod in “Richtlijnen 2000” op het zelfstandig verrichten van onderzoek als voornoemd door de raad voor de kinderbescherming en / of externe deskundigen, tenzij de rechter expliciet en gemotiveerd zulk onderzoek heeft gelast.

❖ Overheidstoezicht op de kwaliteit van externe deskundigenbureaus als FORA middels een onafhankelijke visitatiecommissie.

❖ Openbaar toegankelijk register van tuchtrechtelijke en klachtuitspraken inzake personen werkzaam bij of voor de raad voor de kinderbescherming en externe deskundigenbureau’s werkzaam voor justitie en jeugdzorg.

❖ Instelling van openbare inhoudelijke onderzoeksprotocollen, goedgekeurd door de KNMG.

❖ Instelling van een landelijke, onafhankelijke klachtencommissie voor externe onderzoeksbureaus werkzaam voor Justitie of jeugdzorg.

❖ Strikte handhaving van de toegestane tijdsduur om een onderzoek te verrichten, door de bekostiging daarvan op grond van wanprestatie in te trekken indien de bij dwingende richtlijn gestelde tijdsduur wordt overtreden.

❖ Drastische beperking van het aantal onderzoeken aanbesteed door jeugdzorg of raad voor de kinderbescherming, door dwingende regels op te stellen m.b.t. de criteria voor extern onderzoek.

Wat de eerste en tweede aanbeveling betreft: SOS Papa / Familyrights zal zich in een class action namens een aantal onderzochte ouders wenden tot het Europees Hof indien de staat thans geen garantie terzake wenst te verstrekken.

S.O.S.

papa!

UPDATE VOOR

parlementariërs

– NIEUWS EN OPINIES OVER JEUGDZORG EN OMGANGS- EN FAMILIERECHT IN NEDERLAND –

© Foto SOS Papa 2002

AAN:

INHOUD

- ◆ Ook onderzoek Wolters inzake Rochelle ver onder de maat
- ◆ Debat over huiselijk geweld negeert helft van de plegers en driekwart van de slachtoffers

WEBSITE

www.sos-papa.com

REACTIES

bestuur@sos-papa.com

INFORMATIE

info@sos-papa.com

SOS Papa steunt het recht van ieder kind op een onbelemmerde relatie met beide biologische ouders, ongeacht de burgerlijke staat, sexe of aard van de onderlinge relatie van de biologische ouders. Kind en ouders hebben daarbij recht op een gelijke juridische en sociale positie van beide ouders jegens het kind.

De 'Update voor Parlementariërs' vormt het nieuwsorgaan van SOS-Papa voor politici, bewindslieden, medewerkers van departementen, rechters en advocaten. Abonnementen: Euro 75,- per jaar. De Update verschijnt minstens 10 maal per jaar. Abonnementen gaan in na overmaking van voornoemd bedrag op giro 930507, Stichting SOS-Papa te Amsterdam.



Ook onderzoek Wolters inzake Rochelle ver onder de maat

Vrijwel ieder deskundig medicus mijdt Justitie

Op 28 november werd bewaarheid wat ieder mens met normaal gezond verstand reeds vele maanden voordien had kunnen concluderen: het onderzoek van professor Wolters naar Rochelle Rikers deugt van geen kant. U hebt het nu echter ten leste ook van de deskundigen van het Nederlands Instituut voor Psychologen mogen vernemen en het Medisch Tuchtcollege zal het binnenkort ongetwijfeld herhalen. Wij willen in herinnering roepen dat Wolters zijn 'onderzoek' altijd geheim heeft willen houden voor Rochelles vader en diens verdediging. De Dordtse kinderrechtster Moolenburgh steunde Wolters daarin niet alleen, maar had daar ook een actief aandeel in. Pas nadat het Hof niet meer kon weerspreken dat die geheimhouding indruist tegen elementaire rechtsbeginselen, werd Wolters' rapportage alsnog volledig ter inzage gegeven aan Rochelles vader en zijn verdediging. Toen bleek direct dat Wolters zijn diagnose van Rochelle heeft gebaseerd op pure verzinsels. Rochelle zou 'haar gruwelijk verhaal' op grond waarvan zij door Wolters ernstig getraumatiseerd werd geacht niet aan Wolters zelf hebben gedaan maar aan een tante, die dat alles zou hebben opgenomen op een cassette recorder. Het bewuste bandje was en bleef echter onvindbaar. Bovendien had Wolters dubbel pech: wij wisten reeds aanvang januari uit eerste hand dat Rochelle niets bekend was over het feit dat haar zusje dood was. Wij hebben vader toen gead-

viseerd dat maar even zo te laten, gezien het gemanipuleer met het meisje door Jeugdzorg op dat moment. En de door Wolters verzonden gruwelijkheden hebben ook al in het geheel niet plaats gevonden, zo blijkt uit het strafrechtelijk onderzoek naar de dood van Rowena. Fysiek kon dat zelfs niet eens.

Zoals menig een zal ook uw Kamer zich in wanhoop afvragen: hoe is het toch mogelijk dat jeugdzorg, raad en kinderrecht er zulk een puinhoop van maken, zelfs in een geval waarin bij wijze van spreken het hele land meekijkt, om over de duizenden anoniem blijvende gevallen maar niet te spreken?

Het antwoord op die vraag hebben wij trachten te geven in ons **FORA dossier**. Want of zij nu Wolters of Bullens heten (Bullens was als eerste voor het onderzoek gevraagd, maar hij weigerde omdat SOS Papa door vader Huisman om hulp was verzocht), de onderzoekers die in opdracht van Justitie c.s. werken doen geen *medisch* onderzoek, zij doen *frauduleus* onderzoek opdat het zal leiden tot de uitkomsten die Justitie c.s. verlangt. Het heeft zover kunnen afglijden omdat men al decennia kan werken in volstrekte beslotenheid, binnen een wettelijk kader waarin alles lijkt gepermitteerd en niemand elkaar nog controleert. Het trio kinderrechtster, raad en jeugdzorg zijn daardoor verworpen tot één (!) gedegenereerde bureaucratie die feitelijk ernstig is gecorrumpeerd.

Meer weten over dit onderwerp? Ga dan naar www.sos-papa.com/parlement/020104

Debat over Huiselijk Geweld negeert helft van de plegers en driekwart van de slachtoffers

In de Nederlandse politiek spelen twee actuele discussies: die over 'huiselijk geweld' en die over kindermishandeling.

Op 5 december vindt een Algemeen Overleg plaats over huiselijk geweld. Aan de orde is onder meer een onderzoek van Lünemann en Tak, getiteld 'crisisinterventie bij huiselijk geweld wettelijk geregeld'.

Dit onderzoek zet het parlement in twee opzichten volstrekt op het verkeerde been. Op de eerste plaats gaat de studie *niet* over kindermishandeling, terwijl dat toch verreweg de meest voorkomende vorm van huiselijk geweld is en de pleger in de meeste gevallen de moeder is. Op de tweede plaats gaan de onderzoekers er ten onrechte van uit dat bij 'partnergeweld' immer sprake is van geweld van een man tegen een vrouw. Ook hier spreken de statistieken bepaald andere taal, ook al wil niet iedere onderzoeker in ons land de cijfers kennen. Plegers van partnergeweld zijn namelijk gelijkelijk over de geslachten verdeeld. Feitelijk is het onderzoek van Lünemann en Tak extreem sexistisch ¹⁾. Het wekt op zijn minst bevreemding dat het kabinet meent dat dit stuitend vooringenomen broddelwerk anno 2002 nog onderwerp van parlementair debat kan vormen.

Ergers nog is de oplossing die de onderzoekers voorstellen. Deze komt er op neer dat de verdachte pleger van 'huiselijk geweld' zonder vorm van proces de toegang tot de woning kan worden ontzegd. De onderzoekers menen dat dit geen grote inbreuk op individuele rechten vormt: 'de pleger wordt beperkt van zijn (!) vrijheid beroofd en kan gewoon naar zijn (!) werk of vrienden gaan; hij (!) wordt niet gestigmatiseerd door een strafrechtelijke arrestatie'.

Valse beschuldigingen / aangiften

De hulpdienst van SOS Papa wordt onophoudelijk geconfronteerd met vaders jegens wie een valse aangifte van incest is gedaan door moeder. Vrijwel altijd gebeurt dat nadat de kinderrechtter uit-

eindelijk na lang talmen heeft besloten dat de obstructie van moeder geen reden meer kan vormen het *family life* tussen kind en vader nog langer te ontzeggen. Na moeders aangifte van incest wordt dat *family life* echter alsnog voor zeer lange tijd opnieuw de grond in geboord. Wat die vaders en hun kinderen vervolgens meemaken is mensonterend ²⁾.

Als naast de incest hype de huiselijk geweld hype realiteit wordt, zal dat ook de rechterlijke macht nog verder tot wanhoop brengen. Een voorbeeld:

"Mam, waarom is papa er nog niet?"

Moeder: "papa is naar zijn vrienden en gaat gewoon morgen naar zijn werk".

"Ja maar mam, waarom eet hij dan nu niet gewoon met ons mee?"

Moeder: "omdat de politie hem zojuist van zijn werk heeft meegenomen. Hij mag ons huis niet meer in."

"Ja maar mam, waarom is dat dan, we zouden morgen naar voetbal gaan".

"Luister kinderen, mama heeft besloten dat papa niet meer thuis mag komen".

"Is dat dan omdat jij hem gisteren die klap hebt gegeven?"

"Ja, maar daarna sloeg hij terug. Ik ben dus slechts de veroorzaker maar hij is inmiddels de pleger ³⁾. En eet jij nou ook je bordje maar leeg".

Elementaire rechtsbeginselen

Indien onze rechtsstaat af stapt van het beginsel dat iedereen onschuldig is tenzij het tegendeel wettig en overtuigend is bewezen, dan is dat het einde van de rechtsstaat. En als dat ook nog louter gebeurt jegens één specifieke bevolkingsgroep (mannen), dan is daarenboven sprake van een staat die zeer ernstig discrimineert.

Lünemann en Tak kunnen wel menen dat vader 'gewoon morgen weer naar zijn werk zal gaan', maar wij weten uit ervaring beter. De grove inbreuk op fundamentele mensenrechten die wordt voorgesteld zal leiden tot een verdere ontwrichting van onze samenleving.

Zolang iedere man die aangifte van huiselijk geweld doet door de politie wordt weg gehoord met een 'dan zult u het er zelf wel naar gemaakt hebben' of 'ben jij nou een kerel', en zolang ieder kind

dat zelfstandig aangifte van mishandeling door zijn moeder doet linea recta door een agent aan diezelfde moeder wordt terug bezorgd, zolang is er geen enkele reden om in het parlement een buitengewoon eenzijdig en vooringenomen onderzoek te laten volgen door de daarin voorgestelde wetsbepalingen die elementaire burgerrechten met voeten treden.

Op 12 april hebben wij een persbericht gepubliceerd onder de letterlijk te nemen titel 'Korthals holt de rechtsstaat uit' ⁴⁾. Voordat enige wet van kracht wordt die verdachte (!) plegers van huiselijk geweld direct na aangifte de toegang tot de woning ontzegt, dient immers eerst fatsoenlijk bij wet worden geregeld dat *kinderen* zelfstandig aangifte kunnen doen en een eigen rechtsingang krijgen anders dan via een 'bijzonder curator', van welke laatste (omslachtige) mogelijkheid zij uiteraard zelf geen enkel benul hebben.

Daarnaast dient de waan van de dag plaats te maken voor gezond verstand. Zolang de overheid tientallen miljoenen euro's per jaar spendeert aan opvanghuizen voor vrouwen, maar nog niet één euro aan ook maar één opvanghuis voor mannen en hun kinderen, pleegt die overheid groteske discriminatie ten koste van concrete preventie.

De kwaliteit en validiteit van het onderzoek naar huiselijk geweld wordt sterk bekritiseerd door gezaghebbende wetenschappers als H. Crombag, oud-hoogleraar rechtssociologie in Maastricht, J. Michon, oud-hoogleraar criminologie in Leiden en de Nijmeegse hoogleraar sociologie W. Ultee ⁵⁾. Toch blijven deze tendentieuze onderzoeken de politieke agenda zodanig dicteren dat het lijkt alsof het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens nog moet worden geschreven.

De populistische dadendrang die nu dreigt zal onze samenleving niet veiliger en rechtvaardiger maken, maar rechtelozer en kwaadaardiger.

Meer weten over dit onderwerp? Ga dan naar www.sos-papa.com/parlement/020105

S.O.S.

papa!

UPDATE VOOR

parlementariërs

– NIEUWS EN OPINIES OVER JEUGDZORG EN OMGANGS- EN FAMILIERECHT IN NEDERLAND –

AAN:

INHOUD

- ◆ **Familierecht nog voor kerstreces op plenaire kamer-agenda**

WEBSITE

www.sos-papa.com

REACTIES

bestuur@sos-papa.com

INFORMATIE

info@sos-papa.com

SOS Papa steunt het recht van ieder kind op een onbelemmerde relatie met beide biologische ouders, ongeacht de burgerlijke staat, sexe of aard van de onderlinge relatie van de biologische ouders. Kind en ouders hebben daarbij recht op een gelijke juridische en sociale positie van beide ouders jegens het kind.

De 'Update voor Parlementariërs' vormt het nieuwsorgaan van SOS-Papa voor politici, bewindslieden, medewerkers van departementen, rechters en advocaten. Abonnementen: Euro 75,- per jaar. De Update verschijnt minstens 10 maal per jaar. Abonnementen gaan in na overmaking van voornoemd bedrag op giro 930507, Stichting SOS-Papa te Amsterdam.

Familierecht nog voor kerstreces op plenaire kamer-agenda

Nadat in het Algemeen Overleg de afgelopen maand tijdens twee bijeenkomsten bijna vier uren met de minister van Justitie is gesproken over het familierecht, hebben diverse fracties samen besloten het verslag met spoed op de plenaire agenda te zetten.

In 'Update voor parlementariërs' nr. 2 (pag. 5) van 20 november schreven wij reeds dat de visie van het CDA de sleutel vormt voor een fundamentele herijking van het familierecht. In deze visie houden ouders een *gelijkwaardige zorgplicht* voor hun kinderen ook nadat de relatie tussen de ouders is beëindigd. Wet en recht gaan nu uit van een 'verzorgende ouder' versus 'de ouder met omgang'. De laatste - vrijwel altijd de vader - wordt volledig van de mede-verzorging van de kinderen uitgesloten. In de huidige rechtspraktijk geldt daarbij: hoe liever hij die mede-verzorging wil voortzetten (lees: volwaardig ouder wil blijven), des te sterker wordt hij hierin belemmerd. Praktisch gesproken worden vaders in ons land tot heden nog steeds systematisch ontouderd. Zij scheiden niet alleen van hun partners, maar dienen - door de kinderrechtster daartoe gedwongen - dan tevens afscheid van hun kinderen te nemen.

Europees Hof

Het Europees Hof heeft vastgesteld dat tussen ouders niet mag worden gediscrimineerd. Het kind heeft recht op een voortgezette zorg door zijn beide ouders. Dat recht schept verplichtingen jegens beide ouders en het CDA wil

deze verplichtingen thans beter in de wet tot uitdrukking brengen. Feitelijk impliceert dit het wijzigen van het begrip 'omgangsrecht' in 'plicht tot medezorg'. Aan deze plicht jegens het kind vloeit voor de vader uiteraard tevens het recht daartoe voort.

Tijdens het AO werd uitsluitend gesproken over de situatie 'na ontbinding van het huwelijk'. Volgens het Europees Hof heeft een kind echter ook in juridische zin louter biologische ouders. Het maken van een onderscheid tussen gehuwde en ongehuwde ouders is niet toegestaan.

In Frankrijk heeft men daaruit de consequenties getrokken door het gehele familierecht van voor tot achter op de schop te nemen, waarna op 1 maart jongstleden geheel vernieuwde wetgeving van kracht is geworden.

Uit een heel kort gesprek dat wij na het AO met minister Donner hadden, bleek dat hij noch van die nieuwe wetgeving in Frankrijk, noch van alle specifieke jurisprudentie van het Europees Hof kennis draagt. Wij willen daarom de Kamer vragen om het departement te verzoeken deze achterstand in te halen. Dit streven kan bij de aanstaande formatie van een nieuw kabinet worden vastgelegd.

Anomalieën

Het Nederland familierecht bevat nog vele achterhaalde en de jure zelfs onrechtmatige bepalingen. Door het ontbreken van een Constitutioneel Hof is het (ons) niet mogelijk de staat te dwingen hier aandacht aan te schenken.

Een greep uit de anomalieën in het Nederlands Familie- en ‘Omgangs’recht

(tevens vervolg van pagina 9)

Bij de vernieuwing van het burgerlijk wetboek in 1998 is de bepaling in stand gehouden dat een vader zijn kind pas kan erkennen na toestemming door de moeder van dat kind. Tegelijkertijd is die erkenning in het huidige familie-recht, erfrecht etc. een cruciale voorwaarde voor andere essentiële rechten van de betrokken ouder en van het kind in kwestie.

Het biologisch ouderschap van vader is met een simpele DNA-proef snel vast te stellen, mocht er al twijfel over bestaan. Vanwaar dan nog die toestemming door de moeder van het kind?

KI-kind versus natuurlijk kind

Nederland loopt in de wereld voorop met wettelijke bepalingen die het recht van reageerbuiskinderen vastleggen te weten wie hun biologische ouders zijn.

Natuurlijk verwekte kinderen hebben dat recht echter nog steeds niet. Het is ons inziens te bizar voor woorden dat de mode van de dag alleen aan KI-kinderen de aandacht omtrent hun fundamentele rechten heeft geschonken die ieder verwekt kind verdient. Een per definitie buiten het huwelijk met zaad van een donor verwekte KI-baby heeft momenteel in ons land meer rechten dan een buiten het huwelijk natuurlijk verwekt kind.

Geboorte-aangifte

Indien uit een relatie van ongehuwden een kind wordt geboren, kan de moeder de geboorte van het kind aangeven onder de noemer ‘vader onbekend’, terwijl die vader vrijwel altijd wel degelijk bekend is. Feitelijk doet moeder daarmee een valse aangifte die tot gevolg heeft dat kind en vader essentiële rechten ontberen. Aan deze kwalijke praktijk dient dan ook snel een eind te worden gemaakt. Een gunstig neveneffect zal zijn dat de staat veel minder uitkerings-gelden ten onrechte verstrekt aan zogenaamd alleenstaande moeders. Zie de Duitse wetgeving terzake.

Ouderlijk gezag

In de nieuwe Franse wetgeving is te

recht vastgelegd dat beide biologische ouders bij axioma het ouderlijk gezag hebben, ongeacht de feitelijke en juridische aard van hun relatie. Vervolgens zien de wetgever en de rechter toe op de eventuele noodzaak om in de praktijk van het individuele kind zo nodig van dat wettelijk uitgangspunt af te wijken.

In Nederland werkt het allemaal nu nog omgekeerd: als de vader vóór de verwekking van zijn kind niet al van alles heeft geregeld, mist dat kind zijn vader, wellicht een heel leven lang. Ook hier zou dus het Franse uitgangspunt dienen te gelden, temeer daar dat vele praktische voordelen biedt: *de door het CDA geïntroduceerde zorgplicht door beide ouders vindt immers zijn basis in het ouderlijk gezag*. Het kind heeft echter ook recht op diezelfde zorg door beide ouders indien die ouders niet gehuwd zijn.

Zorgovereenkomsten

De kinderrechter acht zich tot heden niet gehouden aan enige overeenkomst die de ouders ten aanzien van de zorg voor hun kind onderling hebben getroffen. Het directe gevolg is dat het kind volkomen rechteloos is m.b.t. de overeengekomen zorg door beide ouders.

Private zorgovereenkomsten zouden qualitate qua door de kinderrechter eerst dienen te worden getoetst op zorgvuldigheid ten aanzien van het kind en zijn belangen (sic), waaronder zijn mensenrecht inhoudend een onbelemmerde relatie met zijn beide biologische ouders.

Indien deze inhoudelijke toetsing van private zorgovereenkomsten door de rechter een beschikking heeft opgeleverd die vaststelt dat het bepaalde in de overeenkomst de belangen van het kind volgens het oordeel van de rechter schaadt, *pas dan* mag de kinderrechter *vervolgens* afwijken van het bepaalde in de overeenkomst.

Zolang zulks niet bij voor beroep vatbare beschikking is geconstateerd, dient ook de kinderrechter *volledig* te zijn gehouden aan hetgeen in de civielrechtelijke overeenkomst tussen de ouders is bepaald ten aanzien van de zorg voor de kinderen.

Nu schendt de kinderrechter in zeer ernstige mate fundamentele rechtsprincipes door private zorgovereenkomsten op voorhand als non-existent te beschouwen. In de huidige rechtspraktijk heeft het voor ouders dus geen enkele zin om onderling goede afspraken te maken, omdat deze afspraken de facto juridisch geldig zijn *totdat* de kinderrechter zich ermee bemoeit. En dat terwijl het recht er zich nou juist mee bemoeit *omdat één* van beide ouders de afspraken schendt en de andere ouder dat gedrag bij de rechter wenst te toetsen.

Schending van afspraken wordt zodoende door de kinderrechter a priori gesanctioneerd. Zulks is niet aan het Europees Hof uit te leggen, ook al doen wij momenteel aldaar een poging om van die kant de Nederlandse kinderrechter tot de orde te roepen.

Achter deze problematiek steekt de onbedwingbare behoefte van de traditionele Nederlandse kinderrechter om als vanouds te doen wat in het hoofd op komt, niet gebonden door enig wettelijk voorschrift anders dan ‘het belang van het kind’, een loos wetsbegrip dat in de praktijk al decennia lang sterk blijkt te associëren met het vermeend eigenbelang van de moeder.

Donner en de Trias Política

Dit brengt ons terug bij het actuele parlementaire debat met de bewindsman. Minister Donner gaat er voetstoots vanuit dat de kinderrechter deel uit maakt van een onbezoedelde en strikt onafhankelijke rechterlijke macht. In ‘Update voor parlementariërs’ nr.3 (pag 7) van 3 december schreven wij echter reeds dat het trio kinderrechter, raad en jeugdzorg zijn verworden tot één (!) gedegeneerde bureaucratie die feitelijk ernstig is gecorrumpeerd.

SOS Papa bepleit een parlementaire enquête hiernaar, mede met het oog op de voorliggende behandeling van de wet op de Jeugdzorg. Zo’n grondig parlementaire onderzoek zal ook minister Donner snel uit de droom helpen.

Meer weten over dit onderwerp? Ga dan naar www.sos-papa.com/parlement/020106

AAN:

De leden van de Tweede Kamer

INHOUD Nr. 5

◆ **Waarom laat het wetsvoorstel Luchtenveld één op de drie kinderen in de kou staan?**

◆ **Worden straks alle kinderen 'buiten Luchtenveld en Donner' geboren?**

WEBSITEsos-papa.com/parlement**REACTIES**bestuur@sos-papa.com**INFORMATIE**info@sos-papa.com

SOS Papa steunt het recht van ieder kind op een onbelemmerde relatie met beide biologische ouders, ongeacht de burgerlijke staat, sexe of aard van de onderlinge relatie van de biologische ouders. Kind en ouders hebben daarbij recht op een gelijke juridische en sociale positie van beide ouders jegens het kind.

De 'Update voor Parlementariërs' vormt het nieuwsorgaan van SOS-Papa voor politici, bewindslieden, medewerkers van departementen, rechters en advocaten.



Waarom laat het wetsvoorstel Luchtenveld één op de drie kinderen in de kou staan?

Met grote belangstelling hebben wij kennis genomen van het initiatief-wetsvoorstel Luchtenveld, de vragen die de fracties daarover op 5 februari 2005 aan hem hebben gesteld en de beantwoording daarvan door dhr. Luchtenveld op 8 april 2005.

Op de eerste plaats willen wij onze waardering uitspreken voor dhr. Luchtenveld. Zijn wetsvoorstel beoogt de gelijkwaardigheid van ouders in wet en praktijk te introduceren en het recht op gezinsleven (family life) te versterken.

Ondanks deze waardering hebben wij echter grote bedenkingen tegen het feit dat onderscheid gemaakt blijft worden tussen kinderen van getrouwde en ongetrouwde ouders.

Het is alsof de wetgever expliciet wil zeggen: een kind van getrouwde ouders die gaan scheiden verdient een goed ouderschapsplan en twee ouders die hun ouderlijk gezag behouden, maar om kinderen van ouders die nooit met elkaar zijn getrouwd bekommeren wij ons niet.

Het is echter niet de keuze van het pas geboren kind of zijn ouders wel of niet in de echt zijn verbonden. En het is zeer zeker niet de keuze van de vader dat aan hemzelf het ouderlijk gezag wordt onthouden. Een kind geboren uit ongehuwde ouders heeft *net zoveel recht* op twee ouders met ouderlijk gezag als een kind van ouders die wel zijn gehuwd maar na de geboorte van hun kind het huwelijk beëindigen. Zo ook hebben alle

kinderen recht op een onbelemmerd gezinsleven (family life) met hun beide ouders.

In deze humane opvatting vinden wij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aan onze zijde. Mede om die reden heerst in Frankrijk al sedert maart 2002 'de wet van de ware gelijkheid van de vader en de moeder' waarbij – ongeacht de statuur van de relatie – iedere biologische vader automatisch bij wet het ouderlijk gezag heeft, net als de moeder.

In scherp contrast daarmee staat de wetgeving in ons land. De vader kan hier zijn kind pas erkennen indien de moeder daartoe toestemming verleent, dan wel de rechter vervangende toestemming. Aan de ongehuwde moeder is het daarnaast straffeloos toegestaan het kind in het geboorte-register in te doen schrijven onder de noemer "vader onbekend". En de ongehuwde vader verkrijgt nimmer het ouderlijk gezag, tenzij de moeder daarin bewilligt.

Dat is des te ernstiger omdat de Nederlandse wetgever het kunnen genieten van family life door kind en vader koppelt aan erkenning en gezag. Daarmee handelt de wetgever in strijd met het Europees Verdrag, aangezien de wetgever die erkenning en het ouderlijk gezag (en dus de zorgplicht) a priori bij wet aan de ongehuwde vader onthoudt en afhankelijk stelt van de toestemming door de moeder.

Feitelijk komt het er op neer dat de wetgever aan kinderen van ongehuwde ouders minder mensenrechten en waar-

Worden straks alle kinderen 'buiten Luchtenveld en Donner' geboren?

(Vervolg van pagina 1)

borgen toekent dan aan kinderen van gehuwde ouders.

Deze anomalie in onze wetgeving is niet in het belang van het welzijn van de grote aantallen kinderen die het betreft, schept een grove ongelijke rechtsbedeling tussen ongehuwde moeders en ongehuwde vaders en maakt een ongeoorloofde inbreuk op de rechten van een buiten het huwelijk verwekt kind op een onbelemmerd family life met zijn beide ouders.

Wij willen er daarom op aandringen dat uw Kamer bij de behandeling van het wetsvoorstel Luchtenveld komt tot een zodanige aanvulling via amendering, dat het onderscheid tussen kinderen van gehuwde en ongehuwde ouders in het wetsvoorstel volledig wordt geëlimineerd.

Waar voor Jezus, het Europees Hof en het VN verdrag voor de rechten van het kind alle kinderen gelijk zijn, hebben ook kinderen van ongehuwde ouders recht op twee verantwoordelijke ouders met ouderlijk gezag, en op de wettelijke waarborg van family life met hen beiden. Wat wij derhalve in concreto bepleiten, is [A] toekenning bij wet van erkenning en ouderlijk gezag aan beide ouders van een buiten het huwelijk verwekt kind op dezelfde wijze als dat in Frankrijk is geregeld (de vader moet zich uiterlijk binnen een jaar na de geboorte melden) en [B] het schrappen van de mogelijkheid van een geboorte-aangifte "vader onbekend" voorzover de verwekker aan de moeder bekend is c.q. zou kunnen zijn (hetgeen dient te worden getoetst).

Het gaat in Nederland om 61.000 buiten het huwelijk geboren kinderen per jaar, tegen 138.000 kinderen die binnen het huwelijk worden geboren.

Al deze kinderen hebben recht op en baat bij twee verzorgende ouders die in onderlinge gelijkwaardigheid een deugdelijk ouderschapsplan maken, zoals het wetsvoorstel Luchtenveld en ook dat van Donner beoogt voor ex-gehuwden. Uw parlement dreigt nu één op de drie geboren kinderen van die waarborgen uit te sluiten. Jegens die kinderen is daarvoor geen enkele rechtvaardigingsgrond.

Volgens Ruud Luchtenveld zijn er binnenkort vrijwel geen ouders meer zonder ouderlijk gezag. In de toelichting op zijn wetsvoorstel staat: *"Indiener wijst er tenslotte op dat de regeling in artikel 1:377e betrekking heeft en houdt op slechts die gevallen waarin slechts één van beide ouders met het gezag is belast. Zoals eerder is aangegeven, betreft het hier nog slechts ongeveer 5% van alle echtscheidingsituaties. Dit aandeel zal nog verder teruglopen.*

Het omgekeerde is echter waar: In 1990 werd één op de tien kinderen buiten het huwelijk geboren, in 2005 is dat één op de drie. Dat betekent dat bij één op de drie kinderen de wetgever de vader a priori uitsluit van ouderlijk gezag, tenzij de moeder met dat gezag instemt. Als ergens een bron van jarenlange en zeer ernstige conflicten ligt, dan is het daar wel, zo weten wij uit onze omvangrijke hulppraktijk bij SOS Papa. Conflicten die door de wetgever zijn veroorzaakt.

Door nu extra zorgvuldigheidseisen te stellen aan ontbinding van het huwelijk wordt vrouwen feitelijk aangemoedigd om nog meer dan thans het geval is kinderen te verwekken zonder heel dat huwelijk aan te gaan.

Dat gebeurt omdat de wetgever de normen en waarden voor gehuwden aanscherpt maar de ongehuwde moeder een onaantastbaar wettelijk bolwerk blijft verschaffen waarin de vader juridisch domweg niet existeert, laat staan praktisch van waarde en betekenis is voor het welzijn van zijn kind. Om over het recht op family life tussen kind en vader maar te zwijgen.

Vroeger trouwde men zo snel mogelijk zodra de vrouw (per ongeluk) zwanger was. Tegenwoordig trouwen vrouwen dan vaak juist niet. Veruit de belangrijkste oorzaak is de wetgever, die in een niet-huwelijkse situatie de verwekker volledig buiten spel zet. Bij de rechter kan hij trachten alsnog volwaardig ouder van zijn kind te worden, maar die rechter ontnemt hem aanstonds iedere illusie. Dezelfde behandeling valt hem ten deel als hij aan de bel trekt omdat het kind wordt verwaarloosd of anderszins in gevaar verkeert. Politie, AMK, Jeugd-

zorg, maatschappelijk werk, school; overal zal hij vernemen dat hij als niet-gezaghebbend ouder geen recht of titel bezit en dat men zijn waarschuwingen of noodkreten om die reden domweg terzijde schuift. Daar sta je dan, als vader van je bloedeigen kind. Zelfs als het naar de verdommenis gaat, kun je niets voor je kind betekenen.

Zij die graag moeder willen worden denken intussen: Die Luchtenveld en Donner gaan zoveel eisen stellen aan getrouwde ouders, weet je wat ik doe? Ik zorg wel dat ik zwanger raak zonder dat boterbriefje. Werken of solliciteren hoef ik dan de eerste vijf jaren niet meer, ik krijg voorrang bij toewijzing van een goedkoop huurhuis, ik krijg direct een uitkering, ik heb als enig gezaghebbend ouder de volledige zeggenschap over mijn kind: niemand die mij kortom iets kan maken en mijn kostje is gekocht.

Wil de politiek dit tegen gaan? Geef dan alle biologische vaders automatisch het ouderlijk gezag. Het bespaart de samenleving miljarden euro's, het schenkt kinderen bij wet twee ouders met zorgplicht en het biedt preventie tegen zeer ongewenste ontwikkelingen. In ons omringende landen is de toekenning van ouderlijk gezag aan iedere biologische vader dan ook allang bij wet geregeld zonder dat er opstanden uitbraken of kabinetten door ten val kwamen.

Ons pleidooi wordt vaak verstaan als 'in het belang van mannen'. Gezien de verplichtingen die het aan mannen oplegt, is dat een kortzichtige visie.

Luchtenvelds en Donners wetsvoorstel vergroten de verschillen tussen gehuwde en ongehuwde ouders daar waar deze juist zouden moeten worden geëlimineerd. Dat zal de calculerende burger in de hoedanigheid van aanstaande moeder beslist niet ontgaan.

Geef daarom alle ouders ouderlijk gezag en zeur niet in de wet of ze wel of niet getrouwd zijn. Maak alle ouders ten volle verantwoordelijk en in gelijke mate. Pas dan zal er werkelijk iets grondig ten goede veranderen.